

Apocalipsi *cow!*

XEVI CASAS COMAS

L'alcaldeessa sobrevolava amb helicòpter la zona centre, esprement-se el cervell per trobar alguna solució contra aquell desori, mentre la Guàrdia Urbana i Protecció Civil tenien mobilitzats tots els seus efectius i restaven alerta de qualsevol nova ordre. Des de punta de clar, incomptables centenars de dones i homes amb aspecte rústic havien sembrat la confusió entre la població urbanita. Van aparèixer del no-res, sense avisar, ni raonar els propòsits, ni demanar permís a ningú, realitzant tota mena de treballs agrícoles, ramaders i forestals en diversos indrets de la via pública. Tot abandonant les primeres hipòtesis, les autoritats ja havien descartat que es tractés de l'enèsima protesta del sindicat agrari perquè no tenien constància que enlloc s'hi haguessin cremat pneumàtics...

Tocades les nou, al trànsit habitual de cotxes, motos i autobusos s'hi afegia un garbuix de màquines recol·lectores, ramats de xais i cabres, camions carregats de llenya i un llarg etcètera de bèsties i vehicles lents que originaven un col·lapse circulatori sense precedents. La fusta l'extreien els bosquetans, dels parcs, d'on en tallaven i en capolaven els arbres amb estridents serres mecàniques. També s'havien instal·lat les primeres granges de pollastres, garrins i vaques en diversos edificis municipals i els fems que s'hi generaven eren transportats i amuntegats amb urgència just enfront de la casa consistorial. Entretant, un tractor amb una immensa cisterna traginava viatges de *suc* que escampava sense miraments per la Rambla, tot esquitxant als més badochs. I malgrat els estralls, la brutícia, la ferum generalitzada i els sorolls múltiples —que horroritzaven a la sensible població autòctona—, tota aquella gent sobrevinguda anava ordenant amb delit el seu caos i seguia establint-se per nous espais.

De sobte, pels volts de dos quarts de deu, el tràfec va encalmar-se. Era l'hora d'esmorzar i a pagès sempre s'ha fet com Déu mana! Havia arribat el moment oportú per actuar i el dispositiu estava llest i ben definit: era prioritari prestar atenció mèdica a les

persones amb crisis de pànic o desmais i impedir a les nombroses munions de curiosos d'acostar-se massa a la maquinària o al bestiar per evitar que algú prengués mal. Però només uns quants minuts després, mentre els campestres encara estaven entaulats, els càrrecs polítics, els cossos d'emergència, i la resta de la ciutadania van deixar de preocupar-se de tot el que havia anat passant durant aquell matí tan mogut. A partir de llavors i fins que, uns instants més tard, la ciutat va ser esborrada per sempre més del mapa, l'únic fet que va captar l'atenció de tots ells va ser un intens atac alienígena amb destructius raigs làser de diversos colors.

 Suc: purins